

41.

MINNE

ÖFVER

MATHESEOS PROFESSOREN

VID KONGL. ACADEMIEN I ÅBO,

Herr MARTIN JOHAN
WALLENIOUS.

Teknadt vid Dets Graf den 26 October 1773.

Å B O

Tryckt hos JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

MINNE

1852

LEKTORS PROFESSOR

DES KONINGLIJKE AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN

DE HERRN MARTIN JOHANN

WALLINIUS

DE WETENSCAPEN

N 10

DE HERRN JOHANN CHRISTOPHER REINKIND

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Om Döden, som få fritt får alla åldrar skörda,
Ej skulle årens frågd och Dygdens minne vörda,
Om han ej lifvets skepp framstyrde til sin hamn;
Då skulle alla bröst för honom lika ryfa,
Och sielfva hjeltens håg en håftig båfvan hyfa
För grafvens mörka famn.

Men nu hans envålds magt ej dygdens mod förskräcker,
Hon Hoppets glada syn til evigheten sträcker,
Hvars port af Dödens hand för henne öppnas opp.
Hon til Försynens thron sit fikna öga höjer,
Och långt från världens krets den äkta fällhet röjer,
Som kröner hennes lopp.

I dag åt jordens sköt et stoft blir återlämnadt,
Hvars lif til menckjors gagn och mönster varit ämnadt,
Men midt på årens våg försvann med tidens flygt.
En MAN, som til sit mål med säkra steg framträdde;
Han kände ingen skräck; det hopp som honom glädde
På stadig grund var bygd.

När först uti DESS Sjal förståndets ljus sig tände,
HAN äfven Dygdens kraft uti SITT hjerta kände;
Hon vid HANS sida ståds mot lasten förde krig;
Hon sade: kom Min Vän! jag vill DITT väl bereda,
Jag vill med stadig hand DIN matta vandring leda
På lifvets branta stig.

HAN följer Hennes röst, och straxt den lyckan finner,
Som aldrig minskas kan, fast annat alt försvinner;
Till Fosterlandets tjenst HAN offerar upp SİN flit.
HAN åt de tryckta stöd, de usla hjelp förlånar,
Och med SITT lärdoms ljus HAN verlden mödsamt tjänar
I outfläcklig nit.

I dessa tidsfördrif HANS stilla lif förflutit.
Men Vi, som ymnig frugt utaf HANS möda njutit,
Som vid HANS snilles eld Vår kunskaps fackla tändt;
Vi sku i trogna bröst HANS minne väl förvara,
Vår saknad vid HANS död, skall mot den ömhet svara,
Som HAN för oss har kânt.

g.

I jag är jordens kött er löst blir återvända.
I jag är jordens kött er löst blir återvända.
I jag är jordens kött er löst blir återvända.
I jag är jordens kött er löst blir återvända.
I jag är jordens kött er löst blir återvända.